

2016. április 24.

Nyíregyháza

Istentisztelet

„¹⁶Ne tévelyegjétek, szeretett testvéreim: ¹⁷minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá, akiben nincs változás, sem fénynek és árnyéknak váltakozása. ¹⁸Az ő akarata szült minket az igazság igéje által, hogy mintegy első zsengeje legyünk teremtményeinek. ¹⁹Tanuljátok meg tehát, szeretett testvéreim: legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra, ²⁰mert az ember haragja nem szolgálja az Isten igazságát. ²¹Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és a gonoszság utolsó maradványát is, és szelíden fogadjátok a belétek oltott ígét, amely meg tudja tartani lelketeket.” Jk 1,16-21

Szeretett Gyülekezet!

Mai istentiszteletünkön az imént felolvasott Igeszakasznak a második felére szeretném helyezni a hangsúlyt, amelynek címe: *„Isten Igéjének hallgatása és megtartása”*. Mindenekelőtt arról szeretnék beszélni ezen a délelőttön, hogy mennyire fontos

Isten Igéjének, Szavának a hallgatása, annak megtartása és annak milyen hatása, milyen következményei vannak.

Miért fontos Isten Igéjének, Szavának a hallgatása? Tudjátok, nagyon sok alkalommal hallom azt, hogy „ő nem jár gyülekezetbe, de a maga módján hisz. Nem jár gyülekezetbe, de mindennap imádkozik, nem jár gyülekezetbe, de ismeri a Bibliát.” S amikor egy picit mélyére ásunk a dolgoknak, akkor kiderül, hogy a „maga módján hisz” kijelentésben számtalan dolgot megkérdőjelez Isten Szavából, kijelentéséből. A „magam módján” kifejezés annyit jelent: „majd én eldöntöm, hogy mit, mikor, hogyan hiszek el.” Aztán azt is jelenti, hogy a „magam mértéke szerint hiszek, ahogy nekem jól esik.” Ez olyan, mint amikor megkérdeznék, hogy „szereted a felségedet? Igen, úgy a magam módján!” Ebből a kijelentésből észrevesszük, hogy az a szeretet nem igazán mélybe gyökerező, nem komoly, nem odaszánt – olyan maga módján, maga mértéke szerint. Ebben egyáltalán nincs a másoknak a figyelembevétel, hanem arról van szó, hogy én hogyan kívánom megélni a szeretetet. Az, aki a maga módján hisz,

az nem hit, hanem önáltatás. Nem lehet maga módján szeretni, maga módján dolgozni, maga módján sportolni – illetve lehet, de az olyan is. Azzal nem fogok szeretetteljes, kiegyensúlyozott házasságban élni, nem fogok eredményeket, sikereket elérni a munkámban, nem fogok olimpiai aranyat szerezni és a dobogó legfelső fokára felállni. Hasonlóképpen, aki azt mondja, hogy a maga módján hisz, az nem úgy hisz, amiről a Szentírás beszél. Annak az igeolvasó élete, az imaélete olyan amilyen. Olyan szedett-vedett, ilyen is, olyan is. Nem szilárd alapokon nyugszik! Az ilyen ember nem napi „életvezetésre, bünfelismerésre” használja a Bibliát. Az ilyen ember az imádságot nem, mint lehetőséget használja, hanem mint eszközt. Három olyan fontos tényezőt kell a szívekre helyezni, ami a hívő életben elengedhetetlen: „igeolvasás, imádság, gyülekezetbe járás!”. Erről beszél a Biblia, tudniillik a hívő ember számára ez az életben maradás. Ahogy minden ember számára a levegő, a folyadék és a táplálék létfontosságú, az életben maradáshoz szükséges, úgy a lelki életben is ez a három elengedhetetlen. Hányszor találkozom azzal a kijelentéssel: „én otthon élem meg a hitemet. Nem kell gyülekezetbe

járni ahhoz, hogy higgyek.” Aki ezt állítja, az nem ismeri a Szentírást. Annak fogalma sincs a hívő életről és fogalma sincs a Szentírás tartalmáról. Ahogy az imént említettem, az ember számára a levegő, a folyadék és a táplálék létfontosságú. Ha ennél a képnél maradok, akkor a levegő (vagy lélegzetvétel) az imádság, a folyadék (vagy forrás) az igeolvasás – ezek különösen is elengedhetetlenek az élethez. Ha bármelyik a kettő közül nincsen, akkor életképtelen az ember, életképtelen a hívő ember. Táplálék nélkül el van az ember egy ideig, így a gyülekezetbe járás nélkül is el van az ember egy ideig, de ahogyan a test, úgy a lelki ember is elsorvad egy idő után ennek a hiánya végett. Éppen ezért fontos e három léte az ember életében, hasonlóképpen a hívő ember életében. Csak egyetlen egy példát hadd hozzak a Szentírásból, nyilván sok példát lehetne említeni, de az Apostolok Cselekedeteiben egyetlen versben van ez a három jelenléte: az imádság, az Ige és a közösség. „³¹**Amint könyörögtek, megrendült az a hely, ahol együtt voltak, megteltek mindnyájan Szentlélekkel, és bátran hirdették az Isten igéjét.” ApCsel 4,31. A gyülekezet közösségében imádkoztak és hirdették az Igét. Természetes mó-**

don, ahol hirdetik az Igét, ott van hallgatóság is. Ezért az imaélet, az igeolvasó élet és a gyülekezet közössége létfontosságú egy hívő ember számára. Nyilván ez nem azt jelenti, hogy csak a templomban, csak a gyülekezetben lehet megélni a hitet. Sőt, ellenkezőleg, de az ember azért jön a gyülekezetbe, mert közösségben lehet a másik emberrel, imádkozhat és épülhet a másik emberrel együtt az Isten hirdetett Igéje által. A hívő ember nem a hitét éli meg a gyülekezetben, hanem itt erősödhet. Ez olyan – elnézést a profán képért – mint az autópályán az üzemanyag-töltő-állomás. A gyülekezetben a hívő ember feltöltődhet és megpihenhet. A gyülekezet egy „töltőállomás”. Kipihenheti az egész hetes lelki harcokat, küzdelmeket és feltöltődhet, lelki táplálékot kaphat, erőt meríthet a következő hét „hit-harcához”. Ezzel persze nem lehet és nem is kell megspórolni, kiváltani az otthon eltöltött csendességet, igeolvasást, a térden állva való imádságot. A gyülekezet arra van, hogy azok, akik Krisztusban hisznek, együtt legyenek, egy közösségben. Együtt hallgassák az Igét és együtt imádkozzanak. Milyen jó lenne, ha megrendülne az a hely, ahol mi együtt vagyunk. Milyen jó lenne, ha mi is átélhetnénk, amit

átéltek az apostolok, hogy **„egy szívvel és egy lélekkel felemelték hangjukat az Istenhez”** ApCsel 4,24. Ha ilyen erős közösség lenne a nyíregyházi gyülekezet, hogy egy szívvel, egy lélekkel kiáltanánk, szólítanánk meg a mindenható Istent, várnánk az Ő építő szavát, kijelentését, komolyan vennénk mindazt, amit Ő mond, mert tudjátok, ezen a szószéken nem emberi okoskodások, bölcselkedések hangoznak el, hanem a lelkipásztor megküzd, megharcolja az Úr előtt mindazt, aminek itt el kell hangoznia, ahogy Pál apostol írja: **„³És én erőtlenség, félelem és nagy rettegés között jelentem meg nálatok. ⁴Beszédem és igehirdetésem sem az emberi bölcsesség megejtő szavaival hangzott hozzátok, hanem a Lélek bizonyító erejével; ⁵hogy hitetek ne emberek bölcsességén, hanem Isten erején nyugodjék.”** I Kor 2,3-5. Lehet drága testvérek, hogy nem hiszitek el, de minden egyes alkalommal, mikor szószékre, pulpitusra kell állnom, „cidrizik” a lábam a felelősség, a teher miatt. Mert én nem a magam bölcs gondolatait szeretném nektek átadni, hanem az élő Isten Szavát, üzenetét, amely életváltásra, életvezetésre, bűnlátásra és felismerésre vezethet. Nem rutinból szeretnék ide felállni, hir-

detni az Igét, hanem újra és újra érezni a felelősségét, hogy a mindenható, hatalmas Isten követeként vagyok itt közöttetek! A mindenható Istent, az Ő országát képviselhetem közöttetek. Az Ő követeként vagyok itt a nyíregyházi gyülekezetben. Ahogy egy követ is a küldő országát képviseli egy másik országban, így az Isten országának követeként képviselem Őt a Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezetben. Isten követeként óriási a felelősség és a teher, mert nem a magam bölcselkedését akarom hirdetni, hanem a mindenható Isten Szavát, hogy a Krisztusba vetett hitetek ne emberi bölcsességre épüljön, hanem Krisztus erején nyugodjon. Ezért fontos számomra is a gyülekezet, mert nap, mint nap megharcolva Isten üzenetét oszthatom meg veletek, mit üzen Isten nektek, ennek a közösségnek. Nem mintha csupán én lennék a letéteményese az Isten üzenetének, de mint Isten egyik követe a szolgatársak között ebben a gyülekezetben. Ezért fontos az Ige hallgatása a gyülekezet közösségében. Mert aztán ezt a hirdetett Igét, útmutatást, életvezetést lehet megtartani a hétköznapokban a munkahelyen, a családban, az iskolában. Rádöbbeni arra, hogy amit Isten mond, az működik a mindennapokban. Hányszor lehet

hallani, hogy Isten Szava már elavult, „osdi”, nem követi a divatot. Nézzétek meg, mondjatok bármit, hozzatok bármit példaként, ami már idejemúlt volna!? Semmi sincs az Igében, ami elavult lenne, inkább úgy fogalmaznék, hogy az ember szeretné a divatot követve kihúzni azokat az Igéket, amelyek neki gondot okoznak. A Biblia nem divat kérdése, az élet nem divat kérdése, mert divatok jönnek és mennek. Az Isten Igéje viszont változatlan, ahogy az Ige mondja: **„akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.”** (Károli fordítás) Jk 1,17 vagy **„⁸Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.”** Zsid 13,8. Az Isten Igéje változatlan, nem korhoz igazodik, divathoz simul, nem szolgál ki ideológiákat, éppen ezért rendíthetetlen, stabil, biztos pont, amire lehet építeni. Ezt a drága, értünk is meghalt és feltámadt Krisztus hirdette Péter is a pünkösdi prédikációjában, erről a drága, értünk is meghalt és feltámadt Krisztust hirdette Luther Márton, felekezettől, nemzetiségtől függetlenül Spurgeon, Chambers vagy John Newton, de ezt a drága, értünk is meghalt és feltámadt Krisztust hirdette erről a szószékről Túróczy Zoltán, Balczó András is, s beszélhetek ma előttetek erről a drága Jézus-

ról, aki változatlan, aki ma is él és uralkodik. Ez a hirdetett Ige, amiről tudjuk, hogy „**...Istennek beszéde élő és ható, és éle-
sebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek,
az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondola-
tokat és a szívnek indulatait.**” Zsid 4,12 ma is változást hoz fiatalok és idősek életében egyaránt. Őreá lehet bízni mindent, mert Neki gondja van reánk (I Pt 5,7). Ha valaki komolyan veszi Isten hirdetett Igéjét, annak komoly hatása, következményei vannak az emberi életre. Olyan ez, mikor az ember szerelmes lesz. Annak komoly következményei vannak, az hat magára az illetőre és hat az illető környezetére. Amikor valaki hallja az Igét, aztán hazamegy, megtartja, nem elfelejti, hanem beépíti az életébe, életének része lesz Isten Igéje, annak komoly hatása lesz! Az már nem a maga módján hisz, hanem Isten Szavára kezdi el építeni az életét. S aki erre épít, az kezdi igazán szükségét látni annak, hogy hallgasson Igét, imádkozzon és gyülekezetbe járjon, mert fontossá vált számára az imádság, mint levegő (lélegzetvétellel), a folyadék (forrás), mint Isten Igéje és a táplálék, mint gyülekezet. Egyedül ez lesz a hívő ember számára építő és megtartó,

ezért vegyétek komolyan Isten hirdetett Igéjét, éljete az imádság lehetőségével és becsüljétek meg a gyülekezet közösségét.

Ámen!